Ο ΖΑΝ ΖΩΡΕΣ ἐδολοφονεῖτο πρὸ 50 ἐτῶν

τὴν ἑπομένη ἄρχιζε ὁ παγκόσμιος πόλεμος

Η ΖΩΗ ΚΑΙ ΑΙ ΙΔΕΑΙ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΕΙΡΗΝΙΣΤΟΥ

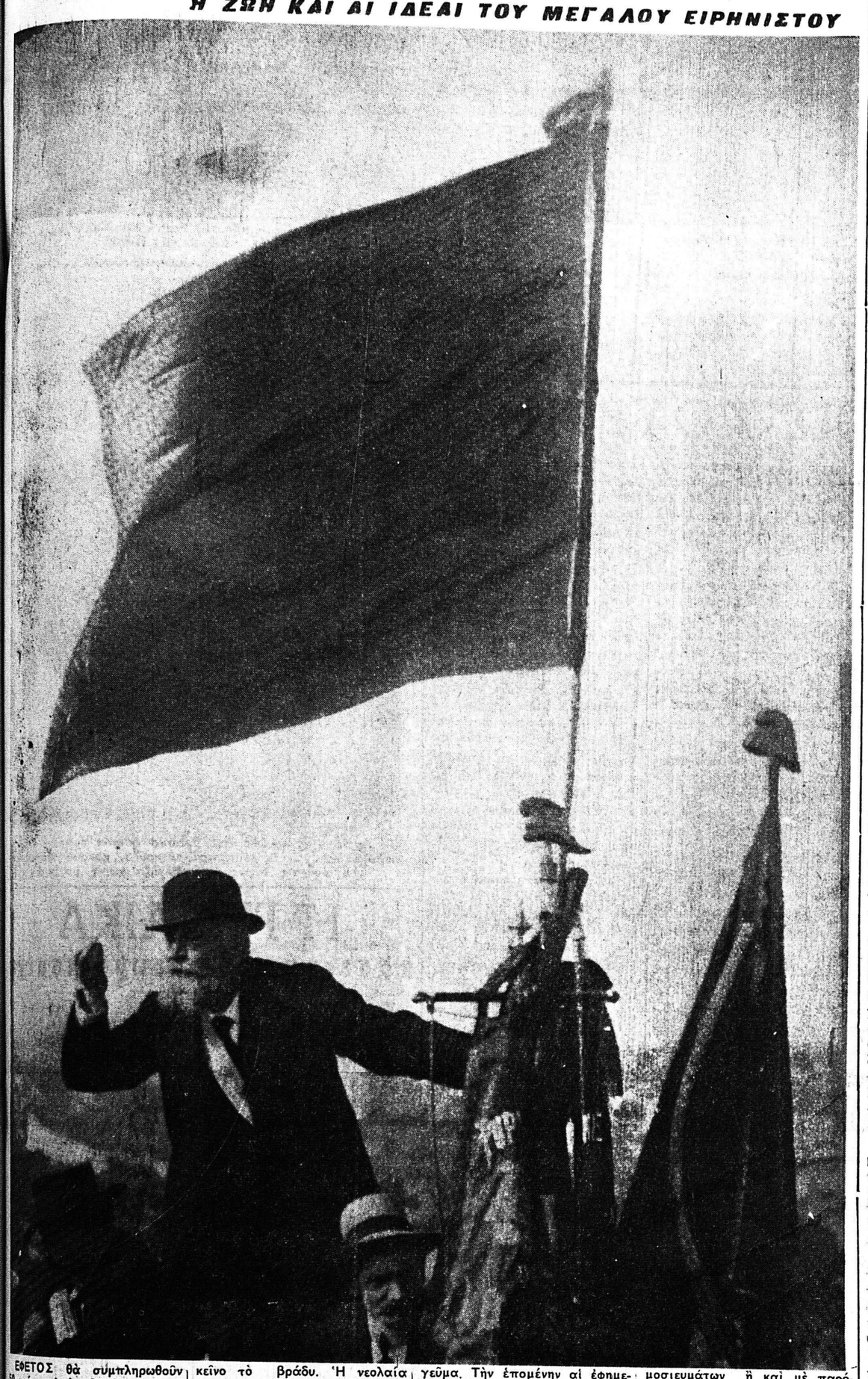

ΕΦΕΤΟΣ θὰ σύμπληρωθοῦν 50 χρόνια ἀπὸ τῆς δολοφονίας τοῦ μεγάλου Εἰρηνοποιοῦ Ζ ὰ ν Ζ ω ρ έ ς. Μαζί του σκοτώθηκε καὶ ἡ Εἰρήνη...

Τὸ βράδυ τῆς 31ης Ἰουλίου 1914... Καθόταν σ' ἕνα μικρὸ ἰστιατόριο τῆς ὁδοῦ Κρουασάν, στὸ Παρίσι, μὲ τοὺς φίλους του Ρωαντὲλ καὶ Λονγκέ. Μιλοῦσαν γιὰ τὰ ἐπερχόμενα τραγικὰ γεγονότα...

Τὴν 28ην Ἰουνίου εἶχαν δολοφονηθῆ στὸ Σεράγεβο, τὴν πρωτεύουσα Βοσνίας καὶ Ἐρζεγοβίνης, ὁ ἀρχιδοὺξ τῆς Αὐστρίας Φερδινάνδος καὶ ἡ σύζυγός του, ἀπὸ τὸν Σέρβο ἐθνικιστὴ Γαβρίλο Πρίντσιπ. Ἀποτέλεσμα, νὰ κηρυχθῆ πόλεμος τῆς Αὐστροουγγαρίας ἐναντίον τῆς Σερβίας, ἔπειτα ἀπὸ ἕνα μῆνα διπλωματικῶν συγκρούσεων.

28 Ἰουλίου. Κινοῦνται αὐστροουγγρικὰ στρατεύματα πρὸς τὰ σύνορα τῆς Σερβίας.

29 Ἰουλίου Βομβαρδίζεται τὸ Βελιγράδι. Ἡ Ρωσία κινητοποιεῖ ἰσχυρὰς δυνάμεις πρὸς τὰς πλησίον τῆς Αὐστρίας περιοχάς. Ὁ γερμανικὸς στόλος τῆς Βαλτικῆς ἐπιστρέφει στὰς βάσεις του. Τὸ Βέλγιον λαμβάνει μέτρα ἀμύνης, διότι ὁ κίνδυνος τοῦ πολέμου ξαπλώνεται...

30 Ἰουλίου. Κηρύσσεται ὁ πόλεμος τῆς Καΐζερικῆς Γερμανίας ἐναντίον Γαλλίας καὶ Ρωσίας.

31 Ἰουλίου Γενικὴ Ρωσικὴ ἐπιστράτευσις...

Ὁ Ζὰν Ζωρὲς εἶχε γράψει ἕνα ἄρθρο γιὰ τὴν «Ἀνθρωπότητα», διὰ τοῦ ὁποίου συνιστοῦσε στὸ ἔθνος νὰ φανῆ ψύχραιμον καὶ ἥρεμον, εἰς δὲ τὸ προλεταριάτον νὰ δείξη μὲ ἀξιοπρέπειαν τὴν δύναμίν του καὶ τὸν πόθον του δι' εἰρήνην ταυτόχρονας. Καὶ συζητοῦσε μὲ τοὺς φίλους του περὶ τῶν ἀναμενομένων ἐξελίξεων.

"Εξαφνα, δύο πυροβολισμοὶ καὶ μία ὀξεῖα κραυγὴ γυναίκας. Ὁ Ζωρὲς πέφτει! Σπεύδουν, τὸν ὑποστηρίζουν, ἐνῶ ἄλλοι τρέχουν νὰ συλλάβουν τὸν δολοφόνο, ἕνα νεαρὸ σπουδαστή, Ραοὺλ Βιλλαίν, φανατικόν, μισότρελλο ἢ ὄργανο σκοτεινῶν δυνάμεων.

Ὁ Ζωρὲς ἀναπνέει ἀκόμη. Τὸν ξαπλώνουν σ' ἕνα τραπέζι. Ἔχει τραῦμα στὸ κεφάλι. Ὁ Ρεναντὲλ σταματάει τὸ αἷμα, ποὺ ρέει ἀπὸ τρύπα στὴ βάσι τοῦ κεφαλιοῦ. Ἔρχεται ὁ γιατρός. Ἕνα μεγάλο πλῆθος ἔχει συρρεύσει στὸ δρόμο. Ὁ γιατρὸς ξαναβγαίνει σκυφτός. Ὁ Ζωρὲς εἶναι νεκρός!

Συνκλονίσθη τὸ Παρίσι ἐκεῖνο τὸ βράδυ. Ἡ νεολαία πλημμυρίζει τοὺς δρόμους. Ἕνα τεράστιο κῦμα, ποὺ ὅλο φουσκώνει. Κραυγαί, πατριωτικὰ τραγούδια, ἀπειλαί...

«Γιατὶ τὸν σκότωσαν; Ποιὸς τὸν σκότωσε; Ποιὸς εἶχε συμφέρον νὰ τὸν σκοτώση; Οἱ πολεμοκόπηλοι! Ἦταν ἐμπόδιο στὰ σχέδιά τους... Κάποια ξένη ἀστυνομία...».

Ὁ Ζὰν Ζωρὲς εἶχε γεννηθῆ τὴν 3ην Σεπτεμβρίου 1859 στὸ Κάστρ τῆς νοτίου Γαλλίας. Ἀπὸ μικρὸς ἔδειξε τάσι στὰ γράμματα. Κάθε μέρα ἐβάδιζε δέκα χιλιόμετρα γιὰ τὸ σχολεῖο, μὲ μεγάλη εὐχαρίστησι. Κατέληξε καθηγητὴς τῆς φιλοσοφίας στὸ πανεπιστήμιο τῆς Τουλούζης. Αἰσθανόταν ὅμως ἀβάσταχτη τὴν ἥσυχη ζωὴ τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ. Καὶ μπῆκε στὸ στίβο τῆς πολιτικῆς. Ριζοσπάστης στὴν ἀρχή, σοσιαλιστὴς ἔπειτα. Ὁ Ζωρὲς παρεκινήθη πρὸς τὸν σοσιαλισμὸ ἀπὸ τὸ γενικὸ ρεῦμα τῆς ἐποχῆς, ἡ ὁποία ἦταν πάντα ὑπὸ τὴν ἐπίδρασι τῆς «θρησκείας τοῦ ἀνθρώπου» τοῦ Βίκτωρος Οὐγκὼ καὶ τῶν ἄλλων ἀνθρωπιστῶν, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὴν γενναιοφροσύνη τῆς καρδιάς του.

Ἠγωνίσθη γιὰ τὴν χειραφέτησι τῶν ἐργαζομένων, χωρὶς νὰ ὑποτιμᾶ τὴν ἀξίαν τῶν μικρῶν ἐπιτυχιῶν πρὸς βελτίωσιν τῆς θέσεώς των. Εἶναι χειμαρρώδης στοὺς λόγους του, εἶναι βίαιος. «Μὴν ἐκπλήττεσθε — φωνάζει μιὰ μέρα — ἀπὸ τὴν ὁρμητικότητα τῶν κατηγοριῶν μας. Σκεφθῆτε, ὅτι ὁμιλοῦμεν ἐν ὀνόματι ἑνὸς αἰῶνος σιωπῆς! Σκεφθῆτε, ὅτι ἐδῶ καὶ ἑκατὸ χρόνια ὑπῆρχαν σ' αὐτὰ τὰ ἐργοστάσια καὶ σ' αὐτὰ τὰ μεταλλεῖα ἄνθρωποι, οἱ ὁποῖοι ὑπέφεραν, ποὺ ἀπέθαναν χωρὶς τὸ δικαίωμα νὰ ἀνοίξουν τὸ στόμα των καὶ ν' ἀφήσουν νὰ ἐκφρασθῆ ὡς διαμαρτυρία κἂν ἡ ἀναπνοὴ τῆς ἀθλιότητός των! Ἐσιωποῦσαν! Λοιπόν, ὁμιλοῦμε γι' αὐτοὺς καὶ ὅλοι οἱ καταπνιγμένοι στεναγμοί των καὶ ὅλες οἱ ἄφωνες ἐξεγέρσεις, ποὺ ἐδημιουργήθησαν χαμηλοφώνως στὸ πιεσμένο στῆθος των, δονοῦνται σὲ μᾶς καὶ ἐκρήγνυνται ἀπὸ μᾶς εἰς κραυγὴν θυμοῦ, ὁ ὁποῖος περίμενε πολὺ καὶ δὲν καταπνίγεται πλέον!».

Οἱ ἀντιδραστικοὶ τὸν ἐπολέμησαν μὲ τὰ γελοιωδέστερα μέσα, προσπαθῶντας νὰ τὸν ξεχωρίσουν ἀπὸ τὴν ἐργατικὴν τάξιν ὡς ἀστόν. Μιὰ φορά, σ' ἕνα συνέδριο ἐπαρχιακό, ἔφθασε μιὰ ὥρα νωρίτερα καὶ οἱ βουλευταὶ τῆς ἐπαρχίας παρέθεσαν ἕνα σύντομο καὶ κατ' ἀνάγκην πρόχειρο γεῦμα. Τὴν ἑπομένην αἱ ἐφημερίδες ἐδημοσίευσαν, ὅτι τὸ μενοῦ τοῦ σοσιαλιστοῦ ἡγέτου περιελάμβανε... περδίκια, σπαράγγια, σοῦπα, καραβίδες, σαμπάνια, παγωτό... Ὁ Ζωρὲς δὲν ἀντελήφθη ἀμέσως περὶ τίνος ἐπρόκειτο. Καὶ στραφεὶς πρὸς τοὺς συνεργάτας του, εἶπε σχεδὸν ἀγανακτισμένος: «Λοιπόν, ἐσεῖς φάγατε περδίκια καὶ σπαράγγια καὶ δὲν εἴπατε τίποτε, ποὺ μ' ἀρέσουν;».

Μία ἄλλη φορά, ὅμως, οἱ ἐργάται τῆς Μασσαλίας, γνωρίζοντας τὴν μετριοφροσύνη του, συγκεντρώθησαν στὸν σιδηροδρομικὸ σταθμό, στὴν πλατφόρμα τῆς τρίτης θέσεως, νὰ τὸν ὑποδεχθοῦν. Κατέβηκαν ὅλοι οἱ ἐπιβάται, πλὴν τοῦ Ζωρές, ὁ ὁποῖος περίμενε τοὺς ξεναγούς του εἰς τὴν πλατφόρμα τῆς πρώτης θέσεως. Ἔτρεξαν τότε πρὸς αὐτόν. Καὶ δικαιολογήθηκαν. «Νομίσαμε, ὅτι δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ ταξιδεύετε στὴν πρώτη θέσι, ἀφοῦ θέλομε νὰ καταργήσωμε τὰς διακρίσεις». Καὶ ἡ ἀπάντησίς του: «Τὰς διακρίσεις στὴν κοινωνία, θέλομε, βέβαια, νὰ τὰς καταργήσωμε. Στὸ τραῖνο εἰδικά, θέλομε νὰ καταργήσωμε τὴν τρίτη θέσι, ὄχι τὴν πρώτη».

Κατὰ τὰς παραμονὰς τοῦ πρώτου παγκοσμίου πολέμου, εἶδε σωστὰ τὰς συνεπείας του. Μιλῶντας στὸ Βερολῖνο εἶπε: «Ἀπὸ ἕνα εὐρωπαϊκὸ πόλεμο, μπορεῖ νὰ προέλθη μιὰ ἐπανάστασις. Ἀλλ' ἐπίσης μπορεῖ νὰ προέλθουν ἐπὶ μακρὰν περίοδον κρίσεις ἀντεπαναστάσεως, λυσσώδης ἀντίδρασις, ἐξαγριωμένος ὁ ἐθνικισμός, ἀσφυκτικὴ δικτατορία, τερατώδης στρατοκρατία, μία μακρὰ σειρὰ παλινδρομικῶν βιαιοτήτων καὶ ποταπῶν μισῶν, ἀντεκδικήσεις καὶ ὑποδούλωσις. Καὶ ἐμεῖς δὲν θέλομε νὰ παίξωμε αὐτὸ τὸ ἐπικίνδυνο καὶ βάρβαρο παιγνίδι, δὲν θέλομε νὰ ἐκθέσωμε σ' αὐτὴν τὴν πατρίδα τῶν αἰμοσταγῶν ζαριῶν τὴν πεποίθησι τῆς εἰρηνικῆς καὶ προοδευτικῆς χειραφετήσεως τῶν ἐργαζομένων».

Αἱ προβλέψεις του ἐπηλήθευσαν ὅλαι. Καὶ ἐπειδὴ ἐπίστευε τόσο βαθειὰ στὴν εἰρηνικὴ πρόοδο τῆς κοινωνίας, ἀγωνιζόταν κατὰ τοῦ πολέμου, γιὰ νὰ κινητοποιήση τὴν ἐργατικὴ τάξι, μὲ διεθνεῖς ἀπεργίες ἐναντίον τῶν δυνάμεων τοῦ πολέμου. Ἕνα ἰδεαλιστικὸ ὄνειρο, ἕνα ὄνειρο ἀγνό... Τὸν περιέγραψαν οἱ πολεμοκάπηλοι ὡς «πράκτορα τῆς Γερμανίας», ποὺ ζητοῦσε νὰ θραύση τὴν μαχητικότητα τῶν Γάλλων. Καὶ ὑπὸ τὴν ἐπίδρασι δηλητηριωδῶν δημοσιευμάτων ἢ καὶ μὲ παρότρυνσι, κινήθηκε ὁ δολοφόνος τοῦ μεγάλου Εἰρηνιστοῦ...

Σήμερα, τὰ ὀστὰ τοῦ Ζὰν Ζωρὲς ἔχουν τὴν θέσι τους στὸ Πάνθεον. Καὶ ἔχει ἀναγνωρισθῆ ὡς μάρτυς τῆς Εἰρήνης, τῆς ὑψηλοτέρας ἰδέας τοῦ κόσμου. Τῆς εἰρήνης, σωτηρίας τῶν ἀδυνάτων, ἐγγυήσεως τοῦ δικαίου, συνθήκης τῶν κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων, μόνου ἀναπνευσίμου περιβάλλοντος γιὰ τὴν δημοκρατία, πρώτης ὕλης τῆς προόδου...

Σὰν μνημόσυνο στὸν μεγάλο Εἰρηνιστή, στὰ 50 χρόνια ἀπὸ τὴν θυσία του, μερικὲς ἀπὸ τὶς φωτεινὲς καὶ ὑπέροχες σκέψεις του:

* Ἔπαψε τὸ παληὸ τραγούδι, ποὺ ἐνανούριζε τὴν ἀνθρωπότητα. Ἡ ἀνθρωπότης ἐξύπνησε καὶ μὲ κραυγὲς ζητεῖ τὴν θέσι της, τὴν πλατειὰ θέσι της κάτω ἀπὸ τὸν ἥλιο.

* Ἐγὼ θέλω νὰ πῆ ἡ Γαλλία: «Ἰδοὺ τί εἶμαι: Μιὰ ὑπερήφανη χώρα, μιὰ ἀνεξάρτητη χώρα, ποὺ δὲν θ' ἀφήση νὰ καταστραφῆ, νὰ παραβιασθῆ, ἀλλὰ καὶ μιὰ χώρα, ποὺ δὲν θὰ γίνη παίγνιον κανενὸς τεχνάσματος, ποὺ δὲν θέλει νὰ ἐξυπηρετήση καμμιὰ ὑστεροβουλία.

* Ὅταν θὰ ἐπικαλεσθοῦν, γιὰ νὰ μᾶς παρασύρουν στὸν πόλεμο, τὴν μυστικὴ συνθήκη μας μὲ τὴν Ρωσία, ἐμεῖς νὰ ἐπικαλεσθοῦμε, ὑπὲρ τῆς εἰρήνης, τὴν συνθήκην μας μὲ τὴν ἀνθρωπότητα.

* Ἡ ἀνθρωπίνη ἑνότης θὰ πραγματοποιηθῆ διὰ τῆς ἐλευθέρας ὁμοσπονδίας τῶν αὐτονόμων ἐθνῶν, ἀπορριπτόντων τὰς ἐπιβουλὰς τῆς πιέσεως καὶ ὑποτασσομένων στὰς διατάξεις τοῦ δικαίου.

* Ἡ πραγματικὴ διανοητικὴ τάξις εἶναι ἡ ἐργατική, παρὰ τὴν ἔλλειψιν αὐτογνωσίας καὶ παρὰ τὴν ἀμάθειάν της, διότι δὲν χρειάζεται ποτὲ τὸ ψεῦδος.

* Ὅταν κάθε λαὸς ἐμφανίζεται στοὺς δρόμους τῆς Εὐρώπης μ' ἕνα μικρὸν πυρσὸν στὸ χέρι, νάτην ἡ πυρκαϊά!

* Ἐμεῖς λέγομεν ὅτι ὑπάρχουν δύο συνδεδεμέναι δυνάμεις ποὺ προετοιμάζουν τὸ μέλλον, ποὺ θὰ εἶναι τὸ μέλλον Ἡ δύναμις τῆς ἐργασίας καὶ ἡ δύναμις τῆς σκέψεως.

* Ἂν θέλωμεν νὰ προοδεύσωμε, δὲν πρέπει νὰ καταρώμεθα οὔτε τὴν δημοκρατία, οὔτε τὴν ἐπιστήμη· πρέπει νὰ τὰς ἐξυψώσωμε, νὰ τὰς μεταρρυθμίσωμε, νὰ τὰς εὐρύνωμε· πρέπει ἡ πολιτικὴ δημοκρατία νὰ γίνη ἡ κοινωνικὴ δημοκρατία.

ΙΣΤΟΡΙΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

Ἡ «Ἡμέρα Δ.» ἦτο ἡ 6η Ἰουνίου 1944

Σὲ 10' λεπτὰ ἔπεσαν 2.000 τόννοι βομβῶν στὰς ἀκτὰς τῆς Νορμανδίας. Τὰ χάπια τῶν στρατιωτῶν. Εἶχαν πάρει καὶ τά... φέρετρα μαζύ τους...

Η ΑΓΝΩΣΤΟΣ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΑΠΟΒΑΣΕΩΣ

Ἐπ' εὐκαιρίᾳ τοῦ γυρίσματος κινηματογραφικῆς ταινίας — Η ΠΙΟ ΜΕΓΑΛΗ ΗΜΕΡΑ — διὰ τὴν Συμμαχικὴν εἰς Νορμανδίαν ἀπόβασιν, ἀναδημοσιεύομεν περιγραφήν μας τῆς 6ης Ἰουνίου 1945:

6 Ἰουνίου 1944.

Μία ἱστορικὴ ἡμερομηνία τοῦ πολέμου, ποὺ θὰ μείνη ἀλησμόνητος. Ἦτο ἡ τόσον ἀναμενομένη «ἡμέρα Δ.». Τὸ ἀνώτατον στρατηγεῖον τοῦ Ἀϊζενχάουερ εἶχεν ὁρίσει τὴν 3ην Ἰουνίου διὰ τὴν μεγαλυτέραν ἀποβατικὴν ἐπιχείρησιν τῶν αἰώνων. Μάλιστα εἶχαν ξεκινήσει τὰ πλοῖα τοῦ πρώτου «κύματος ἐφόδου». Πῶς ἀνεβλήθη ἡ δημιουργία τοῦ «δευτέρου μετώπου» διὰ τρεῖς ἡμέρας;

Ὁ μετεωρολογικὸς σταθμὸς τῆς βορείου Σκωτίας εἰδοποίησεν ὅτι ἕνας φοβερὸς κυκλὼν κατήρχετο πρὸς νότον μὲ μεγάλην ταχύτητα καὶ πρόβλεψιν διαρκείας τριῶν ἡμερῶν. Ὅταν τὸ δελτίον αὐτὸ ἔφθασεν εἰς τὸ στρατηγεῖον, ὅλοι συνεταράχθησαν. Ἐσήμαινε ἀποτυχίαν τῆς ἀποβάσεως καὶ καταστροφὴν τοῦ ἐκστρατευτικοῦ σώματος μὲ ἀνυπολόγιστον δυσμενῆ ἐπίδρασιν ἐπὶ τοῦ ἠθικοῦ τῶν Συμμάχων λαῶν καὶ τῆς πορείας τοῦ πολέμου. Ἔπρεπε, πάσῃ θυσίᾳ νὰ ἀναβληθῆ ἡ ἀπόβασις καὶ νὰ γυρίσουν πίσω ὅσα πλοῖα εἶχαν ξεκινήσει.

Ἔτσι, ἡ ἀπόβασις ὡρίσθη διὰ τὴν 6ην Ἰουνίου.

Τὴν νύκτα τῆς 5ης πρὸς τὴν 6ην Ἰουνίου ὅλα ἐξειλίχθησαν σύμφωνα μὲ τὸ λεπτομερὲς σχέδιον, μὲ τὰ δευτερόλεπτα.

Εἰς τὰ σκοτεινιασμένα ἐργοστάσια ἀγρυπνοῦσαν οἱ νυκτερινὲς βάρδιες. Εἰς τὰ παράλια τῆς Ἀγγλίας ὅλοι ἦσαν εἰς τὰς θέσεις των.

Τὰ πλοῖα εἶχαν ξεκινήσει. Τὴν 1.36 μετὰ τὰ μεσάνυκτα ἔφυγαν τὰ ἀεροπλάνα, ποὺ θὰ ἔρριπταν τοὺς πρώτους ἀλεξιπτωτιστὰς πίσω ἀπὸ τὸ «Τεῖχος τοῦ Ἀτλαντικοῦ». Τὴν «ὥραν Χ» παρὰ δέκα λεπτὰ τεράστιοι σχηματισμοὶ ἀεροπλάνων ὅλων τῶν τύπων εὑρίσκοντο πάνω ἀπὸ τοὺς στόχους των. Μέσα σὲ 10 λεπτὰ ἔπεσαν 2000 τόννοι βομβῶν εἰς τὰ παράκτια ἀμυντικὰ ἔργα.

Τὴν ὥρα Χ, τὸ πρῶτον κῦμα πεζικοῦ ἐξαπελύθη πρὸς τὴν ἀκτήν. Τὰ ὡρολόγια ἔδειχναν ἀκριβῶς 6.40 πρωϊνήν. Ὅλα ὑπολογισμένα εἰς τὸ δευτερόλεπτον. Καμμία καθυστέρησις.

Πόσον χρειάζεται διὰ ν' ἀδειάση τὸ φορτίον του ἕνα ἀποβατικὸν σκάφος; 11 δευτερόλεπτα. Πόσον χρειάζεται διὰ νὰ διασχίσουν οἱ ἄνδρες τὴν ἀμμουδιάν; 6 δευτερόλεπτα. Πόσον χρειάζεται διὰ νὰ τοποθετηθοῦν αἱ ἐκρηκτικαί ὕλαι εἰς τὸ τεῖχος τοῦ Ἀτλαντικοῦ; 12 δευτερόλεπτα.

Ὅλοι εἰργάζοντο μὲ τὸ ρολόϊ. Ἄλλοι ἔκοβαν συρματοπλέγματα, ἄλλοι ἀχρήστευαν νάρκας, ἄλλοι ἐσίγαζαν γερμανικὰ πολυβόλα, ἄλλοι ἔβαζαν τηλέφωνα, ὁ καθένας τὴν δουλειά του. Ἡ τεραστία ἁρμάδα τῆς ἀποβάσεως ἐλειτούργει ὅπως μία καλοκουρδισμένη μηχανή.

Ἡ ἐπιστήμη εἶχε συντελέσει πολὺ διὰ τὴν ἐπιτυχίαν. Εἰς τοὺς στρατιώτας εἶχε δοθῆ ἀπὸ ἕνα κουτάκι μὲ χάπια. Δὲν ἐγνώριζαν τί εἶναι. Θὰ τὰ ἔπαιρναν, κατόπιν διαταγῆς τοῦ ἀρχηγοῦ των. Καὶ ἐκεῖνος εἶχε τὰς ὁδηγίας. Ὅταν τὰ πλοῖα ἐξεκίνησαν, οἱ στρατιῶται ἐπῆραν τὸ εἰδικὸν χάπι κατὰ τῆς ναυτίας. Ὅταν ἔφθασαν εἰς ὡρισμένον σημεῖον τῆς θαλάσσης καὶ ἐπλησίαζεν ἡ «ὥρα Χ» ἐπῆραν εἰδικὸν χάπι πρὸς ἔντασιν τῶν νεύρων καὶ ἀνάπτυξιν τῶν πνευματικῶν δυνάμεων. Ὑπῆρχαν χάπια διὰ τὴν δίψαν, χάπια διὰ τὴν πείναν, δεδομένου ὅτι μαγειευμένη τροφὴ θὰ ἦτο ἀδύνατον νὰ διανεμηθῆ πρὸ τῆς παρελεύσεως ὡρισμένου χρόνου μετὰ τὴν ἀπόβασιν, χάπια ἀντισηπτικὰ ἐν περιπτώσει τραυματισμῶν κλπ.

Οἱ στρατιῶται εἶχαν ἀκόμη ἀπὸ ἕνα κουτὶ σπίρτα πού ἀνάβουν βρεγμένα, διότι προεβλέπετο ὅτι οἱ στρατιῶται θὰ ἐβουτοῦσαν εἰς τὰ νερὰ προτοῦ φθάσουν εἰς τὴν Γαλλικὴν παραλίαν, ἀπὸ τοὺς τεχνητοὺς λιμένας «Μάλμπορο», οἱ ὁποῖοι εἶχον μεταφερθῆ.

Χιλιάδες πλοίων, χιλιάδες ἀεροπλάνων, ἑκατομμύρια στρατοῦ. Οἱ Γερμανοὶ κατεπολέμησαν τὴν ἀπόβασιν, ἀλλὰ ἡ ὑπεροχὴ τῶν συμμάχων, πνευματικὴ καὶ ὑλική, τοὺς συνέτριψε.

Οἱ ἀμμουδιὲς τῆς Νορμανδίας ἔγιναν θέατρον τῆς σκληροτέρας πολεμικῆς ἐπιχειρήσεως τῆς ἱστορίας. Τὸ φᾶσμα καὶ ἡ μυρωδιὰ τοῦ θανάτου ἐξηπλώθησαν ἐκεῖ. Ὑπάρχουν ἀκόμη οἱ σκελετοὶ τῶν πλοίων, σὰν ἕνα μνημεῖο τῆς μεγαλυτέρας κοσμοϊστορικῆς μάχης.

Ἔπεσαν πολλοί. Εἶχε προβλεφθῆ ἀκόμη καὶ ἡ τύχη τῶν νεκρῶν. Ὁ Γκαῖμπελς εἶχε πῆ ὅτι ἂν οἱ Ἀγγλοαμερικανοὶ ἐπιχειρήσουν ἀπόβασιν κατὰ τοῦ «ἀπορθήτου» Τείχους καλὸν θὰ ἦτο νὰ πάρουν μαζύ τους καὶ φέρετρα.

Αὐτὴ ἡ συμβουλὴ ἠκολουθήθη. Τὰ φέρετρα ἦσαν λευκοὶ σάκκοι ἀπὸ χονδρὸν ντόκ. Ἕνας σάκκος διὰ κάθε πτῶμα καὶ μία μεταλλίνη πλάκα μὲ ἔνδειξιν τῆς ταυτότητος τοῦ πτώματος. Μεγάλες στίβες ἀπὸ τέτοιους λευκοὺς σάκκους ἐσχηματίσθησαν εἰς ὡρισμένα σημεῖα τῶν γαλλικῶν ἀκτῶν καὶ ἐστάλησαν εἰς τὴν Ἀγγλίαν νὰ ταφοῦν εἰς τὸ πάτριον ἔδαφος προκειμένου περὶ Ἄγγλων, ἢ εἰδικὰ νεκροταφεῖα προκειμένου περὶ Βρετανῶν ἢ Ἀμερικανῶν. Ἡ ἀνθρωποθυσία ὑπῆρξε βαρεῖα.

Ἀλλὰ ἕνα ἔτος μετὰ τὴν μεγάλην ἐκείνην ἡμέραν, ἡ Εὐρώπη εἶναι ἐλευθέρα καὶ ἡ Γερμανία εἶναι μηδέν.

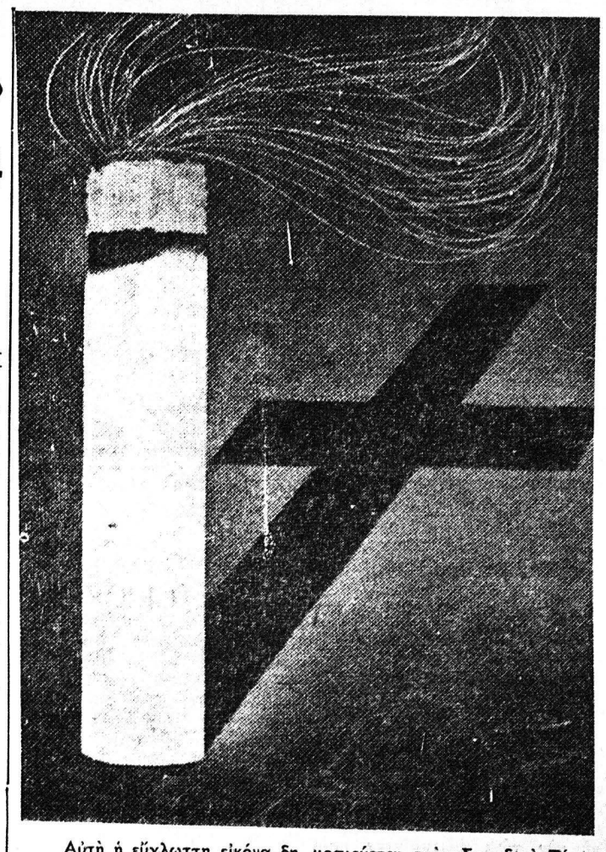

Αὐτὴ ἡ εὔγλωττη εἰκόνα δὴ μοσιεύεται στὸν Σουηδικὸ Τύπο (ἐμεῖς τὴν πήραμε ἀπὸ τὴν «Ἄ φτον— Μπλάντετ») καὶ ἀποτελεῖ μέρος ἐκστρατειας ἐναντίον τοῦ καπνίσματος.

Πῶς θ' ἀπαλλαγῆτε ἀπὸ τοὺς ἐφιάλτες τοῦ καπνίσματος

Ὁ συμπολίτης μας δικηγόρος κ. Ἠλίας Μπογδανόπουλος (ὁδὸς Καραϊσκάκη 156, τηλεφ. 44-58) ἐξέδωσε τελευταίως ἕνα ἐξαιρετικὰ ἐνδιαφέρον βιβλίον ὑπὸ τὸν τίτλον: Πῶς θ' ἀπαλλαγῆτε ὁριστικὰ ἀπὸ τοὺς ἐφιάλτες τοῦ τσιγάρου.

Πρόκειται περὶ ἔργου τῶν Ἀμερικανῶν ἐπιστημόνων Χέρμπερτ Μπρήν καὶ Ὄριζον Μάντεν, τὸ ὁποῖον ὁ κ. Μπογδανόπουλος, ἀφοῦ ἐδοκίμασε στὸν ἑαυτό του τὴν πρακτική του ἀξία, διότι κατώρθωσε νὰ κόψη τελείως καὶ ἄνευ δυσφορίας τὸ κάπνισμα, τὸ μετέφρασε — μάλιστα γὲ θαυμάσια στρωτή γλῶσσα— γιὰ νὰ βοηθήση καὶ ἄλλους.

Τὸ ἔργον τῶν Ἀμερικανῶν ἐπιστημόνων εἶναι γραμμένο σ' ἕνα ζεστὸ τόνο ἀνθρωπιᾶς καὶ δημιουργεῖ ἀπὸ τὴν πρώτην σελίδα μιὰ ἀτμόσφαιρα ἐνδιαφέροντος. Δὲν ἐπεκτείνεται στὴν ἐπιστημονικὴ πλευρὰ τῆς ἐ ν ο χ ῆ ς τοῦ καπνίσματος γιὰ τὴν ἀνάπτυξι τοῦ καρκίνου. Αὐτὴ εἶναι τελεσίδικη. Ὁ διακεκριμένος καρκινολόγος δόκτωρ Ὄγκσνερ καὶ πρόεδρος τῆς Ἀμερικανικῆς Ἀντικαρκινικῆς Ἑταιρίας, ὑπογραμμίζοντας τοὺς κινδύνους τοῦ τσιγάρου, γράφει:

— Μεταξὺ καρκινοπαθῶν τοῦ πνεύμονος περισσότεροι ἀπὸ τὸ 95 ο/ο ὑπῆρξαν ἐπὶ μακρὸν βαρεῖς ἢ μέτριοι καπνισταί.

— Ὑπερβολικὴ καὶ παρατεταμένη χρῆσις σιγαρέττων, εἶναι σοβαρὰ αἰτία βρογχογενοῦς καρκινώματος.

— Τὸ κάπνισμα εἶναι δημιουργός καρκίνου τῶν πνευμόνων.

— Μεταξὺ 1357 καρκινοπαθῶν τοῦ πνεύμονος μόνον 7 δὲν ἦσαν καπνισταί.

— Ἡ νικοτίνη ἐπιφέρει θρόμβωσιν τῆς στεφανιαίας ἀρτηρίας.

— Ἡ χρῆσις καπνοῦ εἶναι ζήτημα ζωῆς καὶ θανάτου διὰ τοὺς πάσχοντας ἀπὸ κυκλοφορικὰς ἀνωμαλίας.

— Ὑπερβολικὸ κάπνισμα ὁδηγεῖ εἰς ἀνικανότητα, διότι ὁ καπνὸς ἐπιφέρει τοξικὲς ἀλλοιώσεις στὸ αἷμα καὶ ἐμποδίζει τὸν σχηματισμὸν σεξουαλικῶν ὁρμονῶν.

— Εἰς τὰς ἐγκυμονούσας μετὰ τὸ κάπνισμα, τὸ ἔμβρυον ἐπιβαρύνεται μὲ προσθέτους καρδιακοὺς παλμοὺς 5 κατὰ λεπτόν, 300 καθ' ὥραν, 6.600 κατὰ 24ωρον.

— Ἡ νικοτίνη διὰ τοῦ θηλασμοῦ εἰσέρχεται εἰς τὸν ὀργανισμὸν τοῦ βρέφους.

— Ὁ βήχας τοῦ καπνοῦ εἶναι τὸ πρῶτο σύμπτωμα τῶν πνευμόνων.

— Ἡ νικοτίνη καὶ ἡ πίσσα τοῦ τσιγάρου εἶναι οἱ ὑπ' ἀριθμ. 1 καὶ 2 δήμιοι τοῦ καπνιστοῦ.

— Τὰ φίλτρα τῶν σιγαρέττων δὲν εἶναι προστασία ἀλλὰ ἐμπορικὸν τέχνασμα.

— Μὴν ἐξαπατᾶτε τὴν ὑγείαν σας μὲ φίλτρα!»

Ἑπομένως, τὸ μόνον ζήτημα εἶναι π ῶ ς θὰ μπορέση κανεὶς νὰ κόψη τὸ κάπνισμα. Τὸ βιβλίο τῶν Ἀμερικανῶν ἐπιστημόνων, καθὼς βεβαιώνει ὁ κ. Μπογδανόπουλος, προσφέρει τὸν θετικὸ τρόπο. Ὑπόσχεται ζωὴ ἄνετη, καθαρή, ἀκίνδυνη καὶ θὰ σᾶς ἀπαλλάξη ἀπὸ τοὺς ἐφιάλτες τοῦ καρκίνου, τῶν καρδιακῶν νόσων καὶ ἄλλων σοβαρῶν παθήσεων.

Τίς γυναῖκες ἐπὶ πλέον θὰ προφυλάξη ἀπὸ πρόωρον γῆρας, ρυτιδώσεις τοῦ προσώπου καὶ καταστροφὴν τῆς φωνῆς.

Τὸ βιβλίο αὐτὸ εἶναι μοναδικὸ ἔντυπο ποὺ προσφέρεται στοὺς καπνιστὰς ὡς σανίδα σωτηρίας, γιὰ νὰ βγοῦν ἀπὸ τὴν ἐφιαλτικὴ ὁμίχλη τῆς νικοτίνης καὶ τῶν καρκινογόνων συστατικῶν τοῦ καπνοῦ. Εἶναι τὸ πολυτιμότερο δῶρο ποὺ μπορεῖ νὰ προσφέρη κάθε κυρία στὸν καπνιστὴ σύζυγόν της.

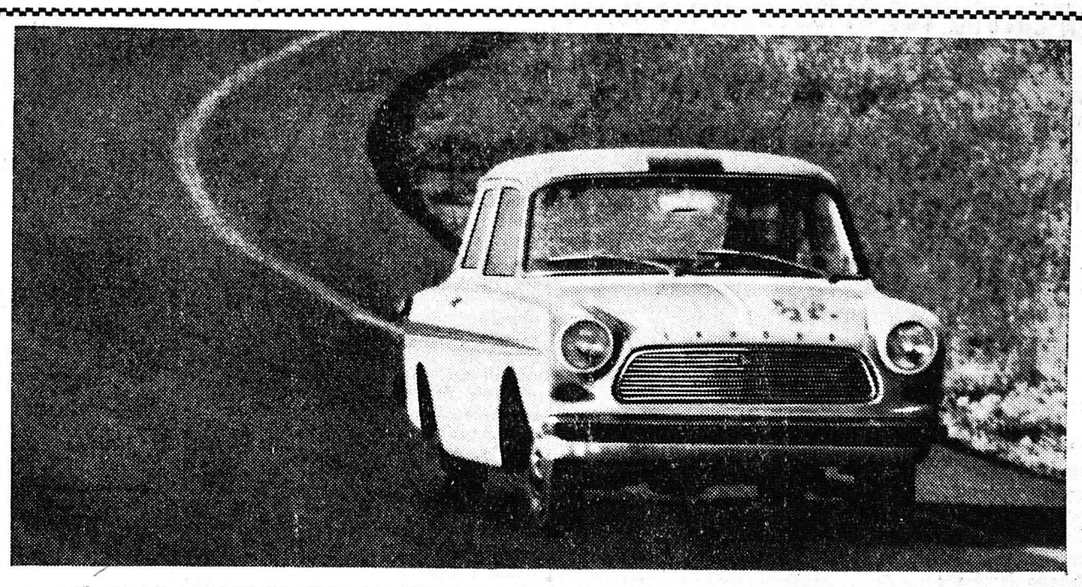

ΤΟ ΚΑΤΑΠΛΗΚΤΙΚΟ TAUNUS 12 M ΜΕ ΤΗΝ ΕΜΠΡΟΣΘΙΑ ΚΙΝΗΣΙ
κατέρριψε 108 παγκόσμια καί διεθνῆ ρεκόρ, διανύσαν 350.000 χλμ.
μὲ μέση ὡριαία ταχύτητα 106,49 χλμ.

Ἡμέρα καὶ νύκτα, ἐπὶ 5 μῆνες, ἕνα Νέο TAUNUS 12 M τῆς FORD Γερμανίας ἔτρεχε στὴν πίστα τῆς Μιραμᾶς, κοντὰ στὴ Μασσαλία, μὲ μέση ὡριαία ταχύτητα 106,49 χιλιομέτρων καὶ ἐκάλυψε 350.000 χιλιόμ., ἤτοι τὴν ἀπόστασι, ποὺ καλύπτει ἕνα συνηθισμένο αὐτοκίνητο σὲ 15 χρόνιά. Ὅταν ἡ δοκιμὴ ἐτελείωσε, τὸ TAUNUS 12 M εἶχε καταρρίψει 108 Παγκόσμια καὶ Διεθνῆ Ρεκόρ! Πρέπει νὰ σημειωθῆ, ὅτι τὸ 12 M δὲν ἐσταμάτησε καθόλου ἐπὶ 5 συνεχεῖς μῆνες, παρὰ μόνον διὰ νὰ ἀνεφοδιασθῆ εἰς καύσιμα ἢ διὰ ν' ἀλλάξη ὁδηγόν.

Ἅπαντες οἱ ἀπαιτούμενοι ἔλεγχοι ἐγένοντο ἐπὶ τόπου ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν τῆς Διεθνοῦς Ὁμοσπονδίας Αὐτοκινήτων (F. I. A.). Ὅλα τὰ ἀποκτηθέντα ρεκὸρ ἐπεκυρώθησαν ὑπὸ τῆς «Federation Internationale D' Automobile».

● Ἐπαναστατικὸ (ὑδρόψυκτο) σύστημα ψύξεως ● Ἄνετος χῶρος διὰ 5 ἄτομα ● Κατανάλωσις Βενζίνης: 240 χιλμ. τὸ δοχεῖον ● Εἰσφορά: 15.000 ● 8 φορολ. ἵπποι.

TAUNUS 12 M Ford

ΜΕ 4 καὶ 2 ΠΟΡΤΕΣ

ΔΗΜΟΣΘΕ